

Gyakran voltam egy magyar-orosz család házában, az apa gépészként dolgozott a gyárban. A családnak két lánya volt, *Nyina* és *Róza*. Nyina Budapesten élt és tanult, a családnevét sajnos nem tudom felidézni. Arra viszont emlékszem, hogy minden eltört gyermekjátékot, pl. egy baxitszállító teherautót, megjavított a mostohaapjuk.

A neveléssel gyakorlatilag Horváth József foglalkozott, aki nagyon művelt, szerény és jószándékú ember volt. Józsi bácsi volt az én magyar apám, s mint valódi keresztény, mindig csak a jóra tanított. Nagyon szomorú volt, amikor én neveletlenül viselkedtem. Emlékszem, hogy nagyon sokat dohányzott. Kiváló vadász

volt. Tőle kapta emlékül családunk annak a mátyásmadárnak a trófeáját, amely moszkvai otthonunkban a falon függött egy nagyon szép tölgyfa faragványon.

Egyszer otthon megsebesült az egyik ujjam, és az üzemorvosi rendelőbe kellett menni, hogy levegyék róla a körmöt. Akkor engem nagyon sok gyerek elkísért, olyanok is, akiket nem is ismertem. Megvárták az operáció végét, hogy segítsenek, ne keseredjek el nagyon. Amikor mindez befejeződött, megértettem, hogy ez nem gyermeki kíváncsiság volt. Ez olyan szívbeli rokonszenv megnyilvánulása és átélése volt, amit soha nem felejték el.

Ettől a pillanattól kezdve én lekötözöttnek éreztem magam a magyarok iránt,

ezért négy évtizede gyűjtöm a magyarság származásával, őstörténetével foglalkozó anyagokat, és ebben a témakörben publikálok is.

Felhasználom az alkalmat, hogy üdvözetemet küldjem Almásfüzitő minden lakójának, akiket én valamikor közelebről vagy távolabbról ismertem.

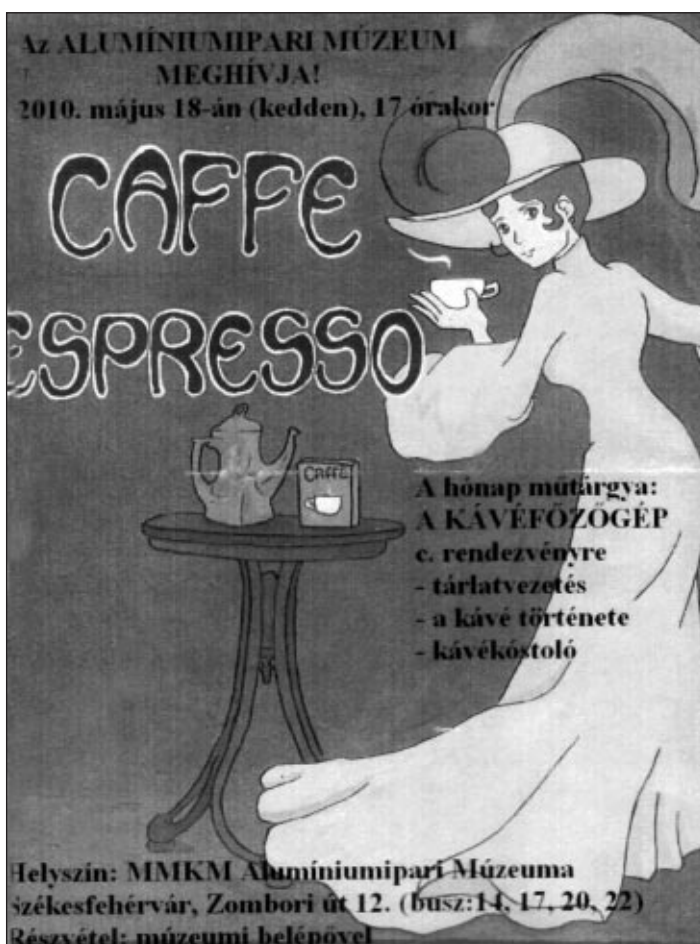
Az Isten nevében bocsássanak meg nekem.

Mindig az Önök „magyarbarát” Fegyája.

E kis közleménnyel (Almásfüzitői Hírek, 2008. 8. sz. p. 11.) szeretnénk kiegészíteni „A magyar ezüst története” c., 1997-ben megjelent kötetet.

■ MÚZEUMI HÍREK

Új időszaki kiállítás az MMKM Alumíniumipari Múzeumban

■ 1. kép. A kiállítás plakátja

Caffe Espresso címmel a kávéról és a kávéfőzésről, pontosabban a kávéfőzőgépekből nyílt időszaki kiállítás Székesfehérváron (1. kép).

A kiállítás elsősorban a kávéfőzés történetét, illetve eszközeit mutatja be, kihangsúlyozva a hazai fejlesztéseket és bemutatva a régi és új presszógépek típusokat.

A május 18-án megnyílt kiállítást kis előadás vezette be, amelyben a múzeum munkatársa, *Kulich Erzsébet* felvázolta a kávéivás elterjedését és legendáit, valamint kitérte a 20. századra.

A hagyományok alapján ismertette, hogy a kávézás kezdetei Jemenbe nyúlnak vissza, ahonnan az arab világban kezdett elterjedni, és Kis-Ázsián keresztül a törökök révén jutott el Európába. Eleinte az „ördög italának” tartották, ezen a véleményen volt a katolikus egyház is, de végül is rájöttek, hogy a kávé mégsem az ördögtől való, viszont kellemes és élénkítő ital.

Kétféle kávéminőség, amelyet különböző arányban kevernek ma is, adja meg a kávéfajták különbségét: az egyikben több az aromaanyag, a másikban több a koffein. Végül bemutatta a kávéfőzés modern technikáját, azaz az eszpresszó kávét, amely illatosabb, ha „rövid” kávét kérünk, s koffeinben gazdagabb, ha „hosszú” kávét fogyasztunk.

Ezt követően *Kovács Istvánné* múzeumi igazgató vezette körbe a résztvevőket a kiállítás két termén, felhívta a figyelmet a hazai fejlesztésekre és a mai típusokra is. A kiállításon nemcsak sajtolt, de alumíniumból öntött kávéfőzők is láthatók.

ok